

สังคมของเศาะหาบะฮ์
คือ สังคมแห่งการรฎูและสุญูด

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อิสมาอีล ลุตฟี จะปะกียา

แปลโดย : อุษมาน อิดรீส

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

2013 - 1434

IslamHouse.com

تراهم ركعًا سجدًا

« باللغة التايلاندية »

د. إسماعيل لطفي جافاكيا

ترجمة: عثمان إدريس

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: جامعة جالا الإسلامية

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

สังคมของเศาะหาบะฮ์

คือ สังคมแห่งการรุกูฮ์และสุญูด

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

ขอความศานติและพรจากอัลลอฮ์จงประสบแด่นบีมุฮัมมัดผู้ถูกส่งมาเพื่อแผ่ความเมตตาสู่สากลโลก

ตลอดจนวงศ์วานและเศาะหาบะฮ์ทั้งหลายของท่าน

สังคม เศาะหาบะฮ์ในสมัย ของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัทธิอัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

เป็นสังคมที่ได้รับการตั้งสมญาโดยอัลกุรอานว่าเป็น กลุ่มชนที่มีลักษณะ รุกกะฮัน สุญูดัน “สังคมแห่งการ รุกูฮ์และสุญูด ”

หมายความว่า เป็นสังคมที่ชอบ

รุกูฮ์และสุญูด (หมายถึงละหมาด) โดยพร้อมเพรียงกัน

นี่คือลักษณะการดำรงละหมาด

โดยเฉพาะละหมาดฟัจญ์ทั้งห้าเวลา

ทั้งที่เป็นการละหมาดในช่วงกลางวันและช่วงกลางคืน เพราะละหมาดฟัรฎูในรูปแบบญะมาอะฮ์จะได้รับการเป็นสักขีพยาน ดังคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ [الفتح: 29]

ความว่า “ท่านจะเห็นพวกเขา อยู่ในสภาพที่ รุกูอ และ سُญูด เพื่อแสวงหา ความดีและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์” (อัล-ฟัตหฺ 48:29)

หมายความว่า

ท่านจะเห็นพวกเขาตั้งมั่นอยู่ในการอิบาดะฮ์ทั้งรุกูอและ سُญูดโดยคาดหวังอย่างเต็มเปี่ยมในผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ รวมทั้งความโปรดปรานจากพระองค์

สังคมเศาะหาบะฮ์ในสมัยท่านเราะซูลุลลอฮ์

คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام จะอยู่ในสภาพที่หมั่นละหมาด นั่นคือการได้รุกูอและ سُญูดโดยพร้อมเพรียงกันอยู่ตลอดเวลา หลังจากนั้นพวกเขาก็จะแยกย้ายกันออกไปหาความประเสริฐของอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์(ออกไปทำงานหาบัจจัยยังชีพ)ด้วยความขะมักเขม้นและจริงจังตามภาระงานและห

น้ำที่ต่างๆ ของแต่ละคน เช่น เรียน สอน คำชาย ตะหวะฮุ
และอื่นๆ

ส่วนละหมาดสุนัต โดยเฉพาะละหมาดกลางคืน
(กียามุลลัยล์) จะเป็นการละหมาดในรูปแบบส่วนบุคคล
ยกเว้นละหมาดตะรอวีหฺ
ซึ่งโดยปกติแล้วบุคคลทั่วไปไม่สามารถเป็นสักขีพยานต่อการละ
หมาดประเภทนี้ได้

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ أَمَّنْ هُوَ قَتِيئٌ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ
هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝
[الزمر: ٩] ﴾

ความว่า “ ผู้ที่ ทำการ ภาวนาในยามค่ำคืน ในสภาพ ที่สุญูด
และยืนละหมาด โดยที่เขาห่วงเกรงต่อโลกอาคิเราะฮฺ
และหวังความเมตตาของพระ ผู้อภิบาล ของเขา
(จะ มีเกียรติเท่ากับผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น กระนั้นหรือ ?)
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ว่า
บรรดาผู้ที่รู้(ถึงแก่นแท้ของอัลลอฮฺและแก่นแท้ของตัวเอง)และบ
รรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกัน กระนั้น หรือ ? แท้จริง

บรรดาผู้มีสติปัญญาอันบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะรำลึกถึงอัลลอฮฺเสมอ
” (อิซ-ซุมร์ 39:9)

เพื่อให้มุสลิมทุกคนแสดงออกถึงคุณลักษณะต่างๆ

ดังกล่าว

ข้าพเจ้าขอเชิญชวนให้ทุกคนยึดมั่นปฏิบัติกับการละหมาดฟัรฎู
นรูปของญะมาอะฮฺ

พยายามให้ทันมาอยู่ในมัสยิดอย่างน้อยขณะกำลังอิคอมะฮฺ

และดำรงการละหมาดด้วยความสำรวมตน

พร้อมกับยึดมั่นปฏิบัติกับละหมาดสุนัตต่างๆ

เพราะจุดยืนของคนต่อการละหมาดนั้นมีด้วยกัน 3 กลุ่ม คือ

(1) **ผู้ปฏิเสธศรัทธา** (กาฟิร)

พวกเขาจะไม่ดำรงละหมาด

ดังคำตรัสของอัลลอฮฺเกี่ยวกับพวกเขาว่า

﴿ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴾ [القيامة: 31]

ความว่า “ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่เชื่อและไม่ดำรงละหมาด” (อัล-
กียามะฮฺ 75:31)

(2) ผู้กัลบักลอก (มุนาฟิก)

พวกเขาจะตำรงละหมาดด้วยความเกียจคร้าน

ตั้งคำตรัสของอัลลอฮ์เกี่ยวกับพวกเขาว่า

﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرْءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ [النساء: 142]

ความว่า “และเมื่อ บรรดาผู้กัลบักลอกลุกขึ้น ละหมาด พวกเขาจะลุกขึ้นละหมาดอย่างคนเกียจคร้าน เพื่อให้ผู้คนเห็น (ว่าพวกเขาละหมาด)

และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์นอกจากเพียงน้อยนิดเท่านั้น” (อัน-นิสาห์ 4:142)

(3) ผู้ศรัทธา (มุอ์มิน)

พวกเขาจะตำรงละหมาดด้วยความค้ำชูและสำรวมตน

ไม่ซี้เกียจและไม่หลงลืม

ตั้งคำตรัสของอัลลอฮ์เกี่ยวกับคุณลักษณะของพวกเขาว่า

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَلِشُونَ ﴿٢﴾﴾ [المؤمنون: 1-2]

[๔

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว ผู้ซึ่งมีความนอบน้อมต่อมตนในละหมาดของพวกเขา” (อัล - มุอ์มีนูน 23:1-2)

การละหมาดที่ **คุซอ** หมายถึง

การละหมาดของคนใดคนหนึ่งที่จิตใจของเขามีความนอบน้อม และสโรราบต่อความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา โดยเขาจะรู้สึกตัวอยู่ตลอดเวลาในทุกๆ อิริยาบถของการอ่านและการกระทำในละหมาดของเขา

จำนวนร็อกอัตและสุญูดของสังคัมแห่งการรุกอ์และสุญูด

ตามซุนนะฮ์ของท่านเราะสูล

คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

และซุนนะฮ์ของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมเกี่ยวกับจำนวนร็อกอัตและสุญูดละหมาดประจำวัน

ทั้งกลางวันและกลางคืนของพวกเขา เขาคือประมาณ 50 ร็อกอัต หรือ ประมาณ 100 สุญูด เป็นอย่างน้อย ตามรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ละหมาดฟัรฎูจำนวน 17 ร็อกอัต คือ

- ศุภหุ	2	ร็อกเก็ต
- ชุฮรุ	4	ร็อกเก็ต
- อัศรุ	4	ร็อกเก็ต
- มัฆริบ	3	ร็อกเก็ต
- อิชาร์	4	ร็อกเก็ต
รวม	17	ร็อกเก็ต (34 สุนุด)

(2) ละหมาดสุนัตเราะวาตีบจำนวน 20 ร็อกเก็ต คือ

- ก่อนศุภหุ	2	ร็อกเก็ต
- ก่อนชุฮรุ	4	ร็อกเก็ต
- หลังชุฮรุ	4	ร็อกเก็ต
- ก่อนอัศรุ	4	ร็อกเก็ต
- ก่อนมัฆริบ	2	ร็อกเก็ต
- หลังมัฆริบ	2	ร็อกเก็ต
- หลังอิชาร์	2	ร็อกเก็ต
รวม	20	ร็อกเก็ต (40 สุนุด)

(หรือ 22 ร็อกเก็ต 44 สุนุด
ด้วยการเพิ่มละหมาดสุนัตก่อนอิชาร์อีก 2
ร็อกเก็ต)

(3) ละหมาดสุนัตกียามุลลัยล์ หรือตะฮัจญุด หรือตะรอวีหฺ หรืออิตีร จำนวน 11-13 ร็อกอัต (22-26 سُญูด)

(4) ยังมี ละหมาดสุนัต อื่นๆ อีกจำนวนหนึ่งที่มีระบุในหะดีษเศาะฮี้หฺ เช่น สุนัตฎุฮา สุนัตเอาวาบีน สุนัตตะฮียะฮฺมัสยิด สุนัตวุฎูอ์ และอื่นๆ

ละหมาดตามสุนนะฮฺ

แบบอย่างการละหมาดที่สมบูรณ์ที่สุดคือการละหมาดของท่านเราะซูล คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ท่านกล่าวว่า

[7246,6008,631 البخاري] «صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»

ความว่า “พวกท่านจงดำรงละหมาดดัง (รูปแบบ) ที่พวกท่านได้เห็นฉันดำรงละหมาด” (อัล-บุคอรี 631, 6008, 7246)

ส่วนบรรดาอิหม่ามมัซฮับมีหน้าที่เป็นอาจารย์คอยชี้แจงให้ปวงชนทราบถึงรายละเอียดของวิธีการละหมาดที่ถูกต้องตามสุนนะฮฺของท่านเราะซูล คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

การละหมาดของผู้ที่จะจากลา

ท่านเราะฮ์ฎูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า
« صَلِّ صَلَاةَ مُودِّعٍ ، كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ » [سلسلة
الأحاديث الصحيحة للألباني 1914]

ความว่า “จงดำรงละหมาดเสมือนกับการละหมาด
(ครั้งสุดท้าย)ของผู้ที่กำลังจะจากลา มัน จากโลกนี้ไป
(นั่นคือ) การละหมาดที่เสมือนกับว่าท่านเห็นอัลลอฮ์
เพราะถึงว่าท่านจะไม่เห็นอัลลอฮ์
แต่อัลลอฮ์จะทรงมองเห็นท่านเสมอ”
(ในอีกรายงานหนึ่งระบุว่า)
“การละหมาดที่เสมือนกับว่าท่านจะไม่มีโอกาสละหมาดอีกแล้ว
หลังจากนั้น” (ลิลลิลละฮ์ อัล-อะหาดีษ อัล-เศาะฮียะฮ์ฮ์ ของอัล-
อัลบานีย์ 1914)

ละหมาดตะรอวีหฺพร้อมกับอิหม่าม

ท่านเราะฮ์ฎูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
« مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كَتَبَ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ » [الترمذي 806 حديث
حسن]

ความว่า “ผู้ดำรงละหมาดกลางคืน (กียามุลลัยล์ หรือละหมาดตะรอวีหฺ) พร้อมกับอิหม่ามจนกระทั่งเสร็จสิ้น เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับการดำรงละหมาดตลอดทั้งคืน” (อัต-ติรมิซีย์ 806 : หะดีษ หะสัน)

وفقكم الله لما يحبه ويرضاه. وصلى الله على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم. سبحان ربك رب العزة عما
يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.